

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 151/2017-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. marca 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 3 a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. Ex 2480/11 a jeho rozsudkom č. k. 21 C 55/07-32 z 29. mája 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. apríla 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 3 a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. Ex 2480/11 a jeho rozsudkom č. k. 21 C 55/07-32 z 29. mája 2009 (ďalej len „napadnutý rozsudok okresného súdu“).

V úvode sťažnosti sťažovateľka uvádza, že sťažnosť podáva vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. Ex 2480/2011 z dôvodu porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy a práv podľa čl. 3 a čl. 6 dohovoru.

Zo sťažnosti vyplýva, že vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. Ex 280/2011, kde navrhovateľom bol Dopravný podnik Bratislava, a. s., bol vynesenej rozsudok č. k. 21 C 55/07-32 „s tým, že [REDAKOVANÉ] cestovala dňa 5. 7. 2006 autobusom linky 21 MHD bez platného cestovného lístka a je povinná zaplatiť MHD Sk 1 414,- = € 46,40 + trovy konania Sk 2 803,- = € 93,04 + trovy exekúcie Sk 1 988,- = € 66,- + poplatok za odklad exek. + 130,53 ďalšie trovy exekúcie“. Napadnutý rozsudok okresného súdu jej však nebol doručený, pretože okresný súd uviedol nesprávne poštové smerové číslo, a tak pošta doporučenú listovú zásielku vrátila späť okresnému súdu.

Sťažovateľka namieta, že okresný súd mal vedomosť o tom, že sťažovateľka spadá do príslušnosti Okresného súdu Bratislava IV.

Sťažovateľka uvádza, že «sa na pojednávaní Okresnému súdu Bratislava I. sudkyňi [REDAKOVANÉ] preukázala označením cestovným lístkom. Kontrola cestovných lístkov bola po skončení jazdy keď tarifné a prepravné podmienky skončili. Dňa 5. 7. 2006 bol štátny sviatok a cesta netrvala dlhšie ako 10 minút, pretože vodič nestál na každej zastávke t.j. kontrola po skončení Zmluvy o preprave § 760 O. z. Boli pokutovaní ďalší štyria cestujúci.

Bolo porušené moje právo vypočúvať, alebo dať vypočúť svedkov.

... citujem: „sporným ostalo, či bolo povinnosťou [REDAKOVANÉ] označiť si cestovný lístok podľa skutočného času prepravy alebo podľa času prepravy označeného v cestovnom poriadku“

██████████ sa Okresnému súdu Bratislava I. č. k. 21 C 55/07-32 sudkyňi ██████████ preukázala, že je v evidencii nezamestnaných.

Vážená pani sudkyňa ██████████ mala vedomosť, že u ██████████
██████████ vyniesla Rozsudok 21 C 270/04 s následnou exekúciou 4 Er 420/2005 na sumu Sk 78 800,- zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku 15. 1. 2005.».

Sťažovateľka tvrdí, že nemala možnosť sa proti napadnutému rozsudku okresného súdu brániť, keďže tento jej doručený nebol, 13. júna 2011, teda v čase, keď jej už bola doručená výzva od súdneho exekútora ██████████ s vyznačením právoplatnosti 19. marca 2010 a vykonateľnosti 15. apríla 2010, požiadala okresný súd „o navrátenie“ lehoty na podanie odvolania a zároveň aj podala odvolanie proti napadnutému rozsudku okresného súdu.

„Nepríslušný súd Okresný súd Bratislava I, poveril dňa 16. 2. 2011 č. k. 5101*051730 ██████████... exekúciou voči ██████████, vo výške Sk 7 933,38 = € 263,34.“

Dňa 13. októbra 2011 Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 348/2011 potvrdil napadnutý rozsudok okresného súdu napriek tomu, že podľa sťažovateľky „nedošlo k úplnému súdnemu preskúmaniu obsahu rozhodnutia“. Podľa nej „Okresný súd Bratislava I, + Krajský súd v Bratislave majú povinnosť vychádzať z preukázateľných dôkazov t.j. koľko v skutočnosti trvala cesta. /10 minút/“.

Sťažovateľka uvádza, že okresnému súdu podala návrh na zastavenie exekúcie 14. júna 2011 a návrh na vrátenie lehoty na podanie odvolania „23. 9. 2013 z dôvodu neprísluš. súdu + 25. 11. 2013/, dňa 7. 6. 2014 z dôvodu premlčania pohľadávky/

- námietky proti trovám exekúcie dňa 9. 6. 2011

- námietky proti exekúcii dňa 9. 6. 2011“.

Okresný súd 5. októbra 2011 uznesením sp. zn. Ex 2480/2011 zamietol námietky sťažovateľky proti exekúcii, námietky proti trovám konania, ako aj návrh na zastavenie exekúcie. Predmetné uznesenie jej bolo doručené 29. novembra 2011.

Sťažovateľka následne požiadala Centrum právnej pomoci o zastupovanie „na síde“. Jej žiadosť však bola zamietnutá, preto sa domnieva, že bolo porušené jej právo „vis & vis“.

Sťažovateľka ďalej uvádza, že «obdržala zamietavé Uznesenie Okresného súdu Bratislava 1, č. k. Ex 2480/2011 sudca [REDAKOVANÉ] zo dňa 11. 02. 2013:

- námietky o začatí exekúcie odmieta
- námietky proti trovám exekúcie odmieta.

S nesprávnym smerovým číslom! Na uznesení sa neuvádza poučenie povinného o jeho právach pri domáhaní sa spravodlivého súdneho procesu t. j. jednotlivec musí mať možnosť, aby jeho vec bola predložená súdu na rozhodnutie bez toho, aby mu boli kladené neprimerané právne a faktické prekážky.

Na základe podaného „dovolania“ dňa 5. 3. 2013 + 26. 7. 2013 Okresnému súdu Bratislava 1. Ex 2480/2011, 1 Er 230/2011-55 vo veci vymoženia uloženej povinnosti, o námietkach proti začatí exekúcie a proti trovám exekúcie, navýšenie exekúcie o € 130,- konal Okresný súd Bratislave č. k. 21 CoE/438/2014-163 sudca [REDAKOVANÉ] a exekútorovi [REDAKOVANÉ] navýšenie trov exekúcie € 130,- odsúhlasila. Pričom exekútor [REDAKOVANÉ] mal vedomosť od Okresného súdu Bratislava 1. aj od povinnej [REDAKOVANÉ] že konanie vo veci exekúcie nie je ukončené pričom exekútor [REDAKOVANÉ] nepreukázal súdu že mu vznikli v súvislosti vymáhaním nároku ďalšie náklady.

Krajský súd v Bratislave č. k. 21 CoE/439/2014-165 - zastavenie exekúcie... dňa 30. 6. 2015 mala vedomosť:

- o nepríslušnosti Okresného súdu Bratislava 1, t. j. vedela, že bola porušená Ústava SR:

- vážena sudkyňa mala písomnú vedomosť o tom, že som cestovala na platný cestovný lístok po skončení prepravy končia i prepravné podmienky na ktoré sa rozsudok odvoláva

- mala vedomosť, že [REDACTED] nepredložil náklady vzniknuté vymáhaním nároku že proces exekúcie nie je ukončený bolo mu to riadnou písomnou oznámené

- mala písomnú vedomosť, že Okresný súd Bratislava 1. nepoučil účastníka konania o jeho právach pri domáhaní sa spravodlivého súdneho procesu

- písomné preukázanie vznesenej námietky premlčania pohľadávky

- mala vedomosť o tom, že [REDACTED] nebola poskytnutá právna pomoc a bolo vecou Krajského súdu v Bratislave vec napraviť.

Samotné vynesenie Rozsudku Okresného súdu Bratislava 1. č. k. 21 C 55/07-32 zo dňa 29. 5. 2009 je v rozpore s ratifikovanou Ústavou SR siedmy odd. čl. 48/ods. 1/... Príslušnosť súdu ustanoví zákon, [REDACTED] ustanovil pred 35-rokmi Okresný súd Bratislava IV. Legitímny dôvod na vznik pochybností o nestrannosti súdu.

Rozsudok je v rozpore so zákonom, ako môže byť exekúcia správna?

V spojitosti s vynesením Rozsudku Okresného súdu Bratislava 1, č. k. 21 C 270/04 právoplatné 15. 1. 2005 opäť sudcu [REDACTED] + [REDACTED] – exekútora o zaplatení Sk 78 000,- do 15 dní = € 2 489,- + € 432,31 vznikajú dôkazy o porušení článku 3/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd „zákaz mučenia“: zneužívanie právomocí

- [REDACTED] je od roku 2004 Okresným súdom Bratislava 1. Krajským súdom v Bratislave vystavená intenzívnemu finančnému duševnému a psychickému nátlaku a to:

- zablokovaním účtu od roku 2005 tak, aby nebolo zaplatené nájomné, elektrika...

- nebol do banky ani do mzdovej učtarne zaslaný príkaz na vyplácanie existenčného minima

- oznámenie o predaji nehnuteľnosti, na ktoré sa vzťahuje *ratione temporis*

- rozviazanie pracovného pomeru z dôvodu vybavovania si na pracovisku vyplácanie existenčného minima u zamestnávateľa

- dlhodobé práceneschopnosti + podrobenie sa operácii v roku 2006 stresovej intenzivnosti.

- znemožnené právne zastupovanie z Centra právnej pomoci

- zneužívanie právomocí sudcov a exekútorov náväzných na toto konanie
- znemožnenie zo strany justície na Slovensku pracovať, vykonávať ekonomickú činnosť, žiť.».

Sťažovateľka uviedla, že „vec je v štádiu domáhania sa právneho zastúpenia z Centrumu právnej pomoci č. k. 3342/2016-PO-MW, 645/2016 na Najvyššom súde SR podaného dovolania dňa 31. 8. 2015“.

Sťažovateľka žiada od ústavného súdu:

„- Zrušiť rozhodnutie Okresného súdu Bratislava 1, č. k. 21 C 55/07-32 zo dňa 29. 5. 2009 právoplatné 19. 3. 2010, vykonateľné dňa 15. 4. 2010 z dôvodu nezákonnosti príslušným orgánom

- zrušiť exekúciu Okresného súdu Bratislava 1, č. k. Ex 2480/11 ktorá sa skladá:

€ 46,93 vymôžeme pohľadávky, + € 16,27 trovy súdneho konania, + € 76,11 trovy právneho zastúpenia, € 16,50 trovy exekučného konania, + € 37,70 trovy právneho zastúpenia, + € 108,80 trovy exekúcie, + € 130,- ďalšie trovy exekúcie

z titulu porušenia Ústavy SR, z titulu Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd článku č.6 a článku č. 3.“

Súčasťou sťažnosti zo 4. apríla 2016 bolo aj „Plnomocenstvo“, v ktorom sťažovateľka splnomocnila „Ústavný súd SR..., v súlade o poskytovaní právneho zastúpenia pred Ústavným súdom, zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii“ v jej právnej veci.

Dňa 14. apríla 2016 a 15. apríla 2016 sťažovateľka doručila ústavnému súdu doplnenie svojej sťažnosti a listinné podklady týkajúce sa predmetnej veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy musí obsahovať všeobecné náležitosti uvedené v § 20 zákona o ústavnom súde, ako aj osobitné náležitosti uvedené v § 50 zákona o ústavnom súde v spojení s požiadavkami na návrh na rozhodnutie (petit) vyplývajúcimi z § 56 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto môže prijať na ďalšie konanie len taký návrh na začatie konania, ktorý obsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde.

Ústavný súd po posúdení obsahu sťažnosti a jej doplnenia zistil, že sťažnosť sťažovateľky v predloženom znení neobsahovala zákonom ustanovené náležitosti. V sťažnosti absentoval najmä petit (návrh na rozhodnutie ústavného súdu), ktorý musí byť formulovaný presne, určito, zrozumiteľne a pritom tak, aby zodpovedal právomoci, ktorú môže ústavný súd uplatniť v príslušnom type konania, teda takým spôsobom, aby mohol byť právne nespochybniteľným východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (m. m. III. ÚS 17/03, III. ÚS 234/04, IV. ÚS 15/08), a tiež nebola splnená

ani podmienka povinného právneho zastúpenia. Ústavný súd preto prípisom zo 16. mája 2016 vyzval sťažovateľku na doplnenie jej sťažnosti.

Dňa 20. júna 2016 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľky, obsahom ktorého bola kópia žiadosti o poskytnutie právnej pomoci podaná vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 1 Er 23/2011 a Ex 2480/2011 adresovaná Centru právnej pomoci, a 13. októbra 2016 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľky označené ako „*Písomné Splnomocnenie udelené konkrétnemu advokátovi na zastupovanie v konaní pred ÚS SR*“, ktorého prílohou bola kópia splnomocnenia z 23. júna 2016 pre [REDAKOVANÉ], za ktorú koná advokát [REDAKOVANÉ].

Vzhľadom na predmetné splnomocnenie ústavný súd prípisom zo 6. decembra 2016 vyzval v kópii splnomocnenia označeného právneho zástupcu sťažovateľky, aby predložil ústavnému súdu kvalifikovaný návrh obsahujúci náležitosti sťažnosti požadované zákonom o ústavnom súde, ako aj originál splnomocnenia na zastupovanie jeho klientky – sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom.

Dňa 29. decembra 2016 bolo ústavnému súdu doručené podanie právneho zástupcu sťažovateľky, ktorým požiadal ústavný súd o poskytnutie dodatočnej lehoty na vyjadrenie.

Z obsahu tohto podania ústavný súd zároveň zistil, že sťažovateľka doručila ústavnému súdu splnomocnenie na zastupovanie z 23. júna 2016 pre [REDAKOVANÉ], ktorý sa však o podaní sťažovateľky dozvedel až z jej listu, ktorý mu bol doručený 4. októbra 2016. Právny zástupca však sťažnosť sťažovateľky o požadované náležitosti do času jej predbežného prerokovania nedoplnil.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní konštatoval, že sťažnosť sťažovateľky ani po predchádzajúcej výzve ústavného súdu neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde napriek tomu, že ústavný súd sťažovateľku poučil, aké náležitosti má sťažnosť obsahovať, a zároveň ju upozornil, že ak v určenej

lehote sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplní, môže byť odmietnutá z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. marca 2017